

MORACHD MAITHEAS DHIA.

Cionnus a chaoidh a dheanainse aithris,
 Air shocharean lionmhor a ghraidh dhomh,
 Na chuirinnse duil an iul m'fhein anail,
 A dh'fhoilseachadh nithe do-ransuight' ?
 An urrain do'n chreutair bhreun neo-choilant,
 Chaoidh luaidh orr' uile le bhardach,
 Na fhaicinn gach duil, le shuil fuidh mhala,
 A rinnadh le cumhachd an Ard Righ ?

Seallibh gu geur sna speuraibh, 's abribh,
 An urrain do dhuine an ransugh ?
 Seallibh sa ghrein, 'se 'geiridh maduinneach,
 Fogradh na duibhre fuidh cheannsachd :
 Tha chumhachd ro-threin, san speur gach latha,
 Tha theas cuir air theicheadh a gheamhruidh
 Tha thlus, is a bhlathas cuir cail sgach anail
 Thoirt cliu do Thighearn an t'samhruidh.

Tha ghealach, 's gach reult, san speur ri aithris
 Air cumhachd, 's air gliocas do-ransuicht' ;
 Tha'n solus na sgleo, mar cheo, 's mar fhaileas
 Fuidh sholus na grein na dhealradh ;
 Tha'n solus gu leir, o'n Trein-Fhear cheartais,
 A dealradh a latha, sa dh'oidheche ;
 'S cha'n aithne dhomh fein aon cheum dheth'n chru-
 itheachd
 Nach facadh an solus a dealradh.

Nach graineil gu'n chial u shiol na narach
 Nach fuillean teas, na an dealradh ;
 Ach teicheadh 's gach froig, an lontibh salach,
 Thaobh gne, 's thaobh cleachda is annsachd ;
 Cha'n eil ann sa ghrein e fein ach faileas,
 'S cha'n eil ann sa ghealaich ach samhladh ;
 'S ged tha ann sgach reult san speur a sholus,
 Tha'n Solus neo-chruicht ni's dealruich'.